

dem, som er oplagret inden 1. Januar, og som de vedkommende Importører nu ønsker indført. Derom kan jeg intet vide, og det ved det ærede Medlem heller intet som helst om.

Jeg glædede mig saa for øvrigt over en Bemærkning, det ærede Medlem gjorde. Det er ikke hyppigt, at han volder mig Glæde, men ved denne Lejlighed har han dog gjort det. Han sagde, at Skibsværftsarbejderne havde set fornuftigt paa Tingene, for de var gaaet ind paa at arbejde paa de Vilkaar, der kunde bydes, naar Arbejde skulde skaffes. Det var fornuftigt, sagde det ærede Medlem, og det synes jeg ogsaa, det er, men det er ganske vist stridende imod det saare ufornuftige Raad, som det ærede Medlem for nogen Tid siden stod her paa dette Sted og gav Arbejderne.

Det ærede Medlem gjorde endvidere nogle spidse Bemærkninger til mig i Anledning af, at jeg nu benyttede Keramikere til Forsvar, medens jeg for nogen Tid siden benyttede dem til Angreb. Det var imidlertid ganske naturligt, at jeg gjorde det, thi da jeg fremsatte mine Udtalelser om Keramikernes Forhold sidste Gang, stod netop de Forhandlinger paa, som det ikke var muligt at faa bragt til Afslutning indenfor det Tidsrum, hvor de skulde være afsluttet, om Arbejde ad den Vej skulde være bragt til Veje. Nu er Forhandlingerne afsluttet, og der er en Mulighed for, at de danske Importører, som paa et tidligere Tidspunkt havde tilbudt at overtage den Produktion af Brugsporcelæn, som tidligere er omtalt her i Tinget, kan trænge igennem overfor de tyske Fabrikker paa en saadan Maade, at der herigennem kan tilføres det danske Arbejde paa dette Omraade et nyt og værdifuldt Salgsmarked. Men dette er et Forhold, som er indtraadt, siden det ærede Medlem Hr. Stauning og jeg sidste Gang talte sammen om Keramikere, og derfor er det ganske selvfølgelig, at jeg ved denne Lejlighed anlægger en anden Betragtning end den, jeg kunde anlægge forrige Gang.

Det ærede Medlem sagde saa, at jeg har ikke nævnt de nuværende Lønninger. Jeg tillod mig fra min Plads at sufflere det ærede Medlem, som ikke syntes at kende dem, men det ærede Medlem vil, naar Fortrykket kommer, se, at jeg har nævnt disse Lønninger, og det, jeg i denne Forbindelse har sagt, er, at fra Marts 1914 til Marts 1923 er Skotøjsarbejdernes Lønninger steget til 289 pr. 100, det vil sige med 189 pCt. Og da Pristallet er steget til 198, det vil sige med 98 pCt., har den procentvise Stigning i

Skotøjsarbejdernes Løn altsaa været den dobbelte af den procentvise Stigning af Pristallet. Det ærede Medlem taler nu igen om, at Sulten vil holde sit Indtog, hvis disse Lønninger skal reduceres. Jeg har oplyst det ærede Medlem om, at der gennem en Foretrækken fra Arbejdernes Side af de Vilkaar, som giver de bedste økonomiske Forhold for Skotøjsarbejderne, vil opnaas en Timeløn af 135 Ø., og hvis det skal være Sulteløn, nu vel, saa siger jeg, at den, der faar Sulteløn, er ikke særlig dybt at beklage. Det ærede Medlem sagde, at Akkordsatserne var kun steget med 60 pCt., og det er et Udtryk for, hvor effektivt 8 Timers Arbejdsdagen her virker med Hensyn til Øgelsen af Arbejds mængden i hver Tidsenhed. Det, sagde det ærede Medlem, ved enhver Skotøjsarbejder og Skotøjsfabrikant. Nej, det, som enhver Skotøjsfabrikant og Skotøjsarbejder ved, er, at naar man ikke har forøget Akkordsatserne med mere end med 60 pCt., ligger det i, at hele denne Industris maskinelle Udstyr er øget og forbedret saaledes under Krigen, at den Arbejds mængde, der kan afkastes pr. Tidsenhed, er vokset i særlig betydelig Grad.

Videre sagde det ærede Medlem — det var jo et Spørgsmaal, som han mente, jeg ikke maatte have Lov at svare paa, men jeg kan maaske dog gøre en enkelt Bemærkning derom uden at indhente hans specielle Tilladelse —: Hvad vil denne Lov indbringe i forventet Indtægt? Jeg synes, det er et mærkeligt Spørgsmaal fra en Side, hvorfra man for faa Timer siden har sagt, at den virker som Importforbud. Hvis det ærede Medlem har Ret i, at den virker som Importforbud, tror jeg ikke, han behøver at spørge sig for for at faa Oplysning om, hvad den kan ventes at give i forøget Indtægt. Men det er ikke den indtægtsmæssige Side af Sagen, som har været bestemmende eller har Betydning her, men det er den Side af Sagen, som angaar Værnet for de vanskeligt stillede Industrier. Den øvrige Række Spørgsmaal, det ærede Medlem har stillet, kan jeg kun se i Belysning af et naturligt Ønske om at tale om noget andet end det, der virkelig er Tale om.

Til Slutning vil jeg gerne gøre en ganske enkelt Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Dahlgaard. Han svang sig som sædvanlig højt op og bedyrede, at her gennemførte man den højeste Beskyttelse, der i det hele taget var i noget Land. Det ærede Medlem behøver kun at se over til vor østlige Nabo, Sverige, han vil da finde akkurat den samme Beskyttelse som den her fore-